

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In festo visitatio[n]is b[ea]te marie virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

In festo visitatiōis bte marie virginis.

vident sancti in patria. s; sancti
et hoc ipso q; videt deum sciunt
an aie eorum sint a corporibus
separte. ergo et paul' hoc sciuit.
¶ In oppositum est dictū ipsius
apostoli dicētis. h. *Loz. xij. Si*
ue in corpore siue extra corpus
nescio deus scit. ¶ Respondeo.
hic sunt varij modi dicēdi. quos
enarrare inutile esset. et ideo di-
missis illis dicendū est vt sanct'
Thomas in secunda secūde (q.
cxxxv. ar. vj. dicit in fine.) q; apo-
stolus nesciuit vtrū eius anima
fuerit a corpore separte. Ita con-
clusio videtur auctoritate aug.
qui. xij. sup. Beñ. ad litterā. post
longā inquisitionē pcludens di-
cit. Restat ergo fortasse vt hoc
ipsum ignorasse eum intelliga-
mus. vtrū qm̄ in tertius celum ra-
ptus est in corpore fuit aia quō
est aia in copore dū cuz corpore
vivere dicit siue euigilātis siue
dormientis. siue in extasi a sensi-
bus coporis alienati. an anima
de corpore exierit. vt mortuum
corpus iaceret. ¶ Ad ratiōes in
oppositum. ¶ Ad primaz rīdet.
negando psequentiam. Et ratio
est. q; per sinodochen quāq; pars
hominis homo noiatur et p̄cipue
anima q̄ est pars hoīs eminetior.
¶ Ad secundā rīdetur negando
cōsequentia. Et ratio est. q; apo-
stol' sciuit illud celū esse corpo-
reum. et tū hoc poterat fieri p̄ in-
tellectum eius etiaz si anima ei?
non esset a corpore separte. ¶ Ad
terciam respondeť. negando cō-

sequentiam. Et ratio est. q; visio
pauli in raptu nō fuit oīno filis
visiōi beatorū. vñ fuit quātuz ad
aliqd filis visiōi beatorū scz q̄m̄
ad id qd videbat. et q̄m̄ ad aliqd
dissimilis scz q̄m̄ ad modum
videndi. q; nō ita pfecte vidit sic
sancti qui sunt i patria. In ang.
dicit. xij. sup. Beñ. ad litteram.
Apostolo arrepto a carnalibus
sensib' in tertiu celuz hoc defuit
ad plenā et pfectā cognitionē re-
rum que angelis inest siue in cor-
pore siue extra corp' esset nescie-
bat. hoc vtiq; nō deerit cū corru-
ptile hoc induerit i corruptionē

In festo vi-
sitatiōis bea-
te marie vir-
ginis est euā-
gelium. Euan-
gelium maria.
cc. Luce p̄-

mo. possunt disputari sequentes
questiones. ¶ Primo. vtruz bea-
tus Johannes in vtero existens
exultavit ad presentiaz domini.
¶ Secundo. vtrum beata virgo
audita exultatione elizabeth co-
uenienter in gratiarum actione
cantavit. Magnificat aia cc.

D prima
questionē vtr-
beatus iohes
in vtero ex-
ultavit
ad p̄sentia do-
mini. et videt

q; non. q; exultatio nō est in hoīs

sine vsu rationis. s3 beat' iohan-
nes in vtero matris clausus nō
habebat vsu rationis nec vsuz
liberi arbitrij ergo nō exultavit
¶ Secundo. Si dicitur qd fuit ei da-
tus & acceleratus vsus rationis
Contra. cū dona dei sunt sine pec-
cato nō auferunt absq; culpa. et
sic ille vsus rationis non fuisset
sibi sublatu8 qd nō est verum. qz
post non habuit. ergo &c. ¶ Ter-
tio. Dicit aug. in epistola ad dar-
danum. qd illud qd dictu8 est sc3
q exultavit non est. qz credidit
infans. cum ergo motus fidei p-
mus sit inter motus virtutum vi-
detur q non habet actū alicuius
virtutis. et hoc non ppter defe-
ctum gratie. ergo ppter defectū
liberi arbitrij. ¶ In oppositum
est euangelium. ¶ Respondeo di-
cenduz qd vt h. iij. sen. di. vj. in
expositione littere.) aug. ambi-
gue loquit in ista materia. ideo
diuersimode qdam senserūt hic.
fuerunt em̄ qui dixerunt iohan-
nem non habuisse motum liberi
arbitrij. nec exultationem illam
fuisse ab eo. sed magis in eo. nō
per naturam s3 supra naturā. si-
cut asina balaaz allocuta est. et
hōi nō intellexit. Sic dicūt io-
hannē motū fuisse a spūscō ad
aduētiā xp̄i. & illū motū fuisse
admodū exultātis. nō qz ipse pci-
peret. s3 qz volebat dñs q mater
motu pueri dñs pciperet & matrē
eius. vt hoc esset futuz p̄sagiuz.
¶ Fuerūt aliq̄ dixerūt & meli'. vt
dicit sanct' thomas. qz iobes nō

dum nat' habuit vsū liberi arbi-
trij ad illud momentū & illustra-
tionē spiritus sc̄i. p quam cogno-
uit dñm p̄sentē & gauisus est. Et
ita nobis videt' dicendum. qz in
euāgelio dicit. Exultavit infans. q
nō posset ita bene verificari sm
primū modū dicēdi. Et illud qd
in hymno ei' cantat'. Vētris ob-
struso posit' cubili senserat regē
thalamo manētē. ¶ Ad ratiōes
in oppositū. ¶ Ad primam r̄ndet.
negando minorē. Dicim' em̄ q
acceleratus fuit eius vsus ratio-
nis ¶ Ad sc̄daz r̄ndet q ratio nō
pcedit. qz nō est incōueniēs si po-
stea sit subtrac'. sicut & gr̄a rap-
tus quādoq; ad horam siue ad
momentū dat'. sec' autē de gra-
tia gratū faciēte q nō subtrahit
sine culpa ¶ Ad tertiaz r̄ndet q
aug. sicut dictū est ambigue loq̄-
tur in hac materia Illud em̄ di-
ctum est sm primū modū di-
cēdi.

D secundam
questionē vtz
beata vgo au-
dita exultatio-
ne elizabeth cō-
uenient an gra-
tiaz actionē cā-
tauit. Magnificat anima mea
dominum &c. Et videtur q non.
¶ Primo ex tempore. Quia non
debit statim reddere gratias
de beneficio. quia dicit Sen. in
ij. de beneficijs. q qui festinat
reddere beneficiū nō h3 animus

In festo visitationis beate marie virginis.

grati hois sed debitoris. ¶ **S**ecundo arguitur de causa assignata meriti, quam assignavit sue exaltationis, cum ait. Quia humilitate respexit ancille sue, non videtur convenienter dictum. Non humilitas sed caritas ponit radicem meriti, s. Col. xij. Caritatez autem non habuero. ¶ **T**ertia ex modo exhibet gratias, s. cantando, unde canticum dicit beate virginis, sic. Nihil debemus accipere in cultum divinum nisi ea que nobis auctoritate scripture sancte traduntur, sed apostolus dicit ad Col. ij. Docetes et comonentes vosmetipsos in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus, ergo non debuit canticum corporali, sed spirituali. ¶ **I**n oppositum est euangelium. ¶ **R**espondeo dicendum sub aliquibus conclusionibus. Prima est, quod ois qui beneficium recipit tenetur ad gratias reddendas. Ista conclusio patet. Primo ex illo, s. Thes. vlt. In oibus gratias agite. Ratio sic. Ut habetur, s. ij. q. cxi. ar. ij. Omnis effectus naturaliter ad suam causam revertitur, manifestum est autem quod ois benefactor in quantum homini est causa beneficiati, et ideo naturalis ordo requirit ut ille qui suscipit beneficium per gratiarum recompensationem convertat ad benefactorem, benefactori autem in quantum homini debet honor et reverentia, eo quod habet rationem principis. Unde aug. contra Iulianum. Tu non ad suum actorem referuntur bona

hoc ipso ipsi male veteres effectum tur iniusti, et ideo beata virgo convenienter fecit converti ad eum gratias ei referendo de beneficiis susceptis. ¶ **S**ecunda conclusio, beneficiatus melius facit statim gratias benefactori agendo quam differendo. Patet conclusio primo ex illo bern. super Lactantium. Disce in referendo gratias non esse tardus aut segnis, disce ad singula dona gratias agere diligenter. **R**atione sic probatur (ubi supra, art. iij. ad secundum.) quia quantum aliquod bonum fit ex maiori fervore, tanto est laudabilius, sed ex maiori fervore videtur procedere quod homo nullas moras adhibeat in faciundo quod debet, ergo laudabilis est quod homo statim gratias reddat, et ita fecit beata virgo audita exaltatione sua, in canticum prorupit gratiarum actionis. ¶ **T**ertia conclusio, quod scilicet caritas sit radix meriti, humilitas tamen inter alias virtutes fuit dispositiva ad conceptionem filii dei et ad exaltationem spiritualem, in terra illud. Qui se humiliat exaltabitur, non quia ipsa sola mereatur, sed quia eius est proprium contentum sublimitate terrenam. Unde bernardus in sermone de incarnatione dicit. Inter gratias beate virginis magna est humilitas et mansuetudo, et sicut elatio mater est presumptionis, sic humilitas mansuetudinis. Nec in solo quidem silentio commendat eius humilitas, sed resonat in sermone

In festo beate marie magdalene. Fo. cccv.

ne audierat enim. Quod nascetur ex te sanctus vocabitur filius dei nihil respondit se esse nisi ancillam. Item mirabatur elizabeth personam beate virginis venientis ad se. Unde inquit. Unde hoc mihi ut veniat mater domini ad me. commendabat salutatis vocem. beatificat fidem. sed deuota humilitas nihil reputabat sibi. in deum omnia beneficia que in ea laudabatur referebat. Tu inquit magnificas matrem domini. sed magnificas aia mea domini. Voce mea perhibes exultasse infantem in gaudio. sed exultauit spiritus meus in deo saluari meo. Et ideo sapiens et conuenienter beata virgo inquit. Quia respexit deus humilitatem ancille sue. ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Berni. Generationes utique celi et terre. omnes angeli et omnes electi. angelicarum namque generationum numerus per genitum meum reintegrabitur. et hominum generatio in adz maledicta per benedictum fructum ventris mei ad eternam benedictionem regenerabitur. Merito ergo te dominas beatam dicent omnes generationes. quia omnibus generationibus veram et eternam beatitudinem genuisti. Ad rationes in oppositu. Ad primam respondet ne gando psequentiā. Ad dictum Seneca loquitur quando donum est exhibendum. tunc enim expectari debet tempus quo recompensatio fit benefactori optima. Ad secundam patet responsio

ex dictis in tertia conclusione. Ad tertiam respondetur negando psequentiā. et ad dictum apostoli respondetur quod cantica spiritualia possunt dici non solum ea que interiorius canuntur in spiritu. sed etiam ea que exteriorius ore cantantur. inquitum per huiusmodi cantica spiritualis deuotio puocat.

In festo beate marie magdalene est euangelium. In illo tempore. Rogabat iesum quidam.

Luce. vii. Circa quod possunt disputari sequentes questiones. Primo. utrum illa mulier de qua hic in euangelio fit mentio fuerit maria magdalena soror lazari. Secundo. utrum maria magdalena aut quis alius potnerit sine penitentia consequi remissionem peccatorum.

D primam questionem. utrum illa mulier de qua dicitur in euangelio. quod lacrymis cepit rigare pedes et capillis suis tergere

et fuerit maria magdalena que fuit soror lazari et marthe. Dicitur quod circa hoc sancti varie loquuntur. Nam origenes et chryso. ut dicit albertus magnus super

§